

Duminică 20 Iulie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Joi 24 Iulie

18-19 Rugăciune cu frații

Vineri 25 Iulie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

VREMEA SCRIPTURII!

20 Iulie	Judecători 3	Faptele Apostolilor 7	Ieremia 16	Marcu 2
21 Iulie	Judecători 4	Faptele Apostolilor 8	Ieremia 17	Marcu 3
22 Iulie	Judecători 5	Faptele Apostolilor 9	Ieremia 18	Marcu 4
23 Iulie	Judecători 6	Faptele Apostolilor 10	Ieremia 19	Marcu 5
24 Iulie	Judecători 7	Faptele Apostolilor 11	Ieremia 20	Marcu 6
25 Iulie	Judecători 8	Faptele Apostolilor 12	Ieremia 21	Marcu 7
26 Iulie	Judecători 9	Faptele Apostolilor 13	Ieremia 22	Marcu 8

Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!
Matei 5:8

Ignă Ioan – 20.07
Merișoni Tiberiu – 20.07
Popovici Vasile – 20.07
Părau Vasile – 22.07
Selejan Silvia – 22.07
Cristea Roberto – 24.07
Lucuța Lavinia – 25.07
Șchiopu Vasile – 25.07
Vasilu Lidia – 25.07
Pleșa Ana – 26.07

Liniștea și pacea omului sărac este tulburată de dorința de-a se îmbogăți, iar a celui bogat, de frica de-a nu săraci!
Ioan Hapca

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocârțu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocârțu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/proponeri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocârțu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Anul evanghelizării Au mai rămas **23** de săptămâni. Ai câștigat un suflet pentru Hristos?

Consecvența

20 Iulie

NR.
173

Consecvența este calitatea unui lucru sau a unei ființe de a exista într-o condiție a stabilității, a statorniciei. De obicei această constanță (în idei, acțiuni, principii, decizii etc.) este evaluată din perspectiva temporală. Cu cât un om rezistă sau persistă mai mult timp în ceea ce exprimă, cu atât ne pare sau apare evidentă consecvența lui în ochii noștri.

Probabil că unul dintre cele mai clare exemple în acest sens de pe paginile Sfințelor Scripturi, în afara lui Isus Hristos, ar fi profetul Daniel. Acesta nu rămâne consecvent doar în ciuda timpului, cât mai ales în pofida locului, a împrejurărilor. Expresia din Daniel 6:10 „...cum făcea și mai înainte”, în relație cu rugăciunea și lauda, descrie tocmai statornicia profetului în aceste două practici spirituale. Iar consecvența lui strălucește cu atât mai puternic, cu cât ea se manifestă în împrejurări dificile: „când [...] s-a iscălit porunca...” (v.10).

Iată așadar că, pe lângă tirania timpului, un alt element care poate testa consecvența omului lui Dumnezeu este tirania împrejurărilor, a locului în care acesta se poate afla la un moment dat.

În vremurile actuale distanțele dispar tot mai ușor și rapid. Pentru anumite locuri sau universuri (mai mult sau mai puțin virtuale) în care dacă doreai să te afli, în timpurile apuse trebuia să pui deoparte timp, și din timp resurse. Astăzi însă ele se află la distanță de „câteva click-uri”, câteva străzi sau ore. Astfel de situații crează toate premisele necesare testării consecvenței creștinului. Deoarece acestea nu doar că se află în imediata apropiere a plăcerilor egoiste specifice naturii umane decăzute, dar ele se află și într-o proximitate geografică și temporală infinit de mică.

Consecvența creștină rezidă din acel resort intern constituit din valorile și credințele omului lui Dumnezeu, resort a cărui forță este îndreptată spre tot ceea ce are ca scop dezintegrarea sau schimbarea modelelor de gândire și acțiune ale acestuia. Presupune, prin urmare consecvența retragere, un tip de asceză prin care încercăm să mărim distanțele între noile coordonate ale vremurilor și noi, în calitate de creștini, până la izolare? Trebuie să ne adaptăm sau să rămânem niște inadaptați refugiați în spatele zidurilor ghetourilor noastre religioase?

Daniel a fost un om care s-a adaptat la o diversitate de situații. Însă adaptabilitatea lui nu a fost una completă, totală. Consecvența nu înseamnă lipsa adaptării cu desăvârșire, ci ea permite acea adaptare care nu te lipsește de ceea ce este important și poruncit în Cuvântul lui Dumnezeu. E vorba despre acea adaptare selectivă: până unde? unde? în ce?

Adi Soporan

Programul tinerilor a luat sfârșit. Unii tineri pleacă grăbiți, unii rămân să mai vorbească cu prietenii... , fetele din grup aranjează cântările în caiete, băieții își strâng instrumentele, iar eu aranjez puțin cablurile microfoanelor. Era o seară obișnuită... la fel ca oricare alta... dar, nu după mult timp, vine la mine un tânăr:

- Salut! Îmi permiți să îți pun o întrebare?

- Salut! Bineînțeles.

- În seara aceasta ați cântat cântarea „Mărețul har...”. Îmi poți explica te rog ce înseamnă „mărețul har”?

Numele acestui tânăr este Alin. A mai fost de câteva ori la întâlnirile noastre de tineret. Nu cunoștea pe nimeni. Prima dată a venit din curiozitate. I-a plăcut și a continuat să vină. A crescut într-o familie de creștini ortodocși, dar nu a fost de prea multe ori într-o biserică. Iar acum, avea o întrebare... una simplă ar zice unii pocăiți. Pe moment, m-am blocat și nu știam ce să-i spun, cum să-i spun... . Dar mai apoi, am încercat să îi răspund clar și cât mai simplu. Sunt unele cuvinte cu care ne obișnuim și le folosim, de multe ori însă, fără să știm să le definim. Probabil, cuvântul „har”, ar fi pe primul loc într-un top al cuvintelor cel mai des folosite de către pocăiți. Rareori mă aflu într-o biserică fără să aud acest cuvânt.

Pentru mine, ceea ce am și ceea ce primesc în fiecare zi, fără să cer și fără să merit, este un har. Este un har că mă trezesc dimineața și mă pot ridica din pat, fiind sănătos... este un har faptul că mai pot respira aerul, pe care nu îl cer; este ceva normal să respir, nu-i așa?!? Este un har că am ce să mănânc, cu ce să mă îmbrac... că trăiesc pe acest pământ. Cum este posibil acest lucru? Cine mi-ar da ceva fără să cer, fără să merit, fără să pot plăti ceea ce mi se oferă? Dragostea omului este limitată și se reduce la o dragoste egoistă pentru ceilalți oameni. Dar, cum ar fi dacă te-ar iubi cineva a cărui dragoste pentru tine să nu fie influențată de ceea ce ai făcut vreodată, faci acum sau vei face în viitor, cineva a cărui dragoste nu poate slăbi sau nu se poate schimba? Cu alte cuvinte cum ar fi dacă te-ar iubi cineva cu o dragoste necondiționată? Există o astfel de dragoste! Dragostea lui Dumnezeu pentru noi, pentru lumea întreagă este necondiționată. Această dragoste a lui Dumnezeu este mărețul har. El a ales să te iubească și orice s-ar întâmpla, dragostea lui pentru tine nu se va micșora și nici nu se va schimba. Deși nu merităm, El ne iubește și ne oferă în fiecare zi „doza” de oxigen, hrana necesară, sănătate, etc. Nu este acesta un lucru minunat? Înțelegerea faptului că Dumnezeu te iubește îți poate satisface nevoie ta fundamentală de stimă de sine. Minunea minunilor, tu ești iubit și îndrăgit de Regele Regilor și Domnul Domnilor, de Creatorul tuturor lucrurilor.

Dragostea, prin natura ei, nu poate rămâne pasivă, ci este activă, creativă și milostivă. Acest măreț har izvorăște din însăși inima lui Dumnezeu, însă canalul prin care se revarsă către oameni este Isus Cristos, Cel răstignit și înviat. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Lui Fiu, să moară. Ce ar putea face omul în aceste condiții? Cum poate el să-i mulțumească lui Dumnezeu, Cel care are grijă de bunul mers al lucrurilor din viața lui? Ceea ce poate face omul este să-L accepte pe Isus ca Domn și Mântuitor al vieții lui și să-I slujească. Bunătatea Domnului îl îndeamnă pe om să renunțe la modul lui de viață, în care Dumnezeu nu-și găsește locul și să accepte harul mântuirii pe care i-l oferă.

Mărețul har este dragostea necondiționată a lui Dumnezeu pentru oameni. O dragoste care depășește puterea de înțelegere a oricărei făpturi. Meritele noastre nu au nici o valoare. Îi datorăm totul Lui.

Nesiguranța, este categoric, pentru majoritatea dintre noi una dintre cele mai grele lecții în credință. Privim înainte și vedem doar întuneric sau, ce poate părea și mai înfricoșător, eventualități, cărora suntem siguri că nu le-am face față.

Aici mă aflu eu, în această dimineața, în timp ce scriu – eventualitățile care ar putea avea loc sunt descurajante. În timp ce Îi ceream Domnului ajutor pentru a-mi aduce argumentele în fața Lui, am găsit aceste cuvinte: “Ai văzut că Domnul, Dumnezeul tău, te-a purtat cum poartă un om pe fiul său, pe tot drumul pe care l-ați făcut până la sosirea voastră în locul acesta. Cu toate acestea, voi n-ați avut încredere în Domnul, Dumnezeul vostru, care mergea înaintea voastră pe drum, ca să vă caute un loc de poposire.” (Deuteronom 1:31-33)

M-a purtat El, de fapt, până în acest loc? Bineînțeles că da!

A avut grijă de nevoile mele plin de atenție, precum are grijă un tată de nevoile fiului Său? Bineînțeles că da!

Am avut motiv să mă îndoiesc că merge chiar acum înaintea mea în călătorie, ca să-mi caute un loc? Nici măcar un motiv.

Pot să mă încred în El? Doamne, iartă-mi temerile. Mă voi încrede și nu-mi va fi teamă. Locul pe care-L vei găsi Tu, e negreșit un loc al păcii, pentru că Tu ești Pacea.

Îndeajuns de bogat...

Poate Dumnezeu să facă ceva în privința problemei care mă frământă cel mai tare astăzi? Nu e totuși prea mult să aștept așa ceva?

Într-o formă sau alta, exprimat sau nu, acest gând ne vine în minte celor mai mulți dintre noi, din când în când. Ia gândește-te: Poate? Are resursele necesare? Haideti să ne gândim la faptele următoare:

El a făcut stelele.

El a creat ”cei doi mari luminători” - și o dată a făcut soarele să se oprească pentru Iosua.

A combinat elementele cu precizia desăvârșită a structurii atomice și molecular - și o dată a făcut capătul de fier al unei securi să plutească.

Este proprietarul vitelor de pe mii de dealuri și a celor nouăzeci de milioane de oi din Noua Zeelandă – dar El Însuși a fost dus ca o oaie la tăiere și a devenit Mielul care ridică păcatul lumii.

Poate El să facă ce Îl rog? Este El îndeajuns de bogat pentru nevoia mea? Este. În Romani 10:12 scrie: ”Domn peste toate... îndeajuns de bogat pentru nevoia tuturor celor care-L cheamă.” Contextul, bineînțeles, este mântuirea. Dacă ne poate mântui, ne poate mântui ”în chip desăvârșit”. Nu cuprinde asta toate lucrurile de care am eu nevoie?